

Redaktørens forord

Den første artikel, vi præsenterer jer læsere for, er »De la justification 30 år efter: En kortlægning af udbredelse og anvendelser« skrevet af Martin Severin Frandsen, Magnus Paulsen Hansen, Pelle Korsbæk Sørensen og Nicole Thualagant. Vi sluttede 2020-årgangen af Dansk Sociologi af med en oversat artikel af Laurent Thévenot, og i Dansk Sociologi har der tidligere (2008) været et temanummer om Luc Boltanskis sociologi. De franske sociologer vedbliver at have en central position i udviklingen af dansk sociologi. I artiklen i dette nummer genbesøger forfatterne værket De la justification med henblik på at kortlægge de mange og forskellige anvendelser og debatter, som værket har givet anledning til. Der er tale om en undervisningsegnet artikel, der beskriver, hvordan pragmatisk sociologi baseret på hovedværket De la justification har udviklet sig. Forfatternes ærinde er at vise den fortsatte relevans af De la justification som det første hovedværk i den franske pragmatiske sociologi og at pege på de endnu uudforskede muligheder i anvendelsen af værket.

Den anden artikel »Viden og ikke-viden i omgangen med zoonoser – be-lyst med husdyr-MRSA som case« er skrevet af Morten Knudsen og Sharon Kishik. Det er en meget aktuel artikel oven på 1½ års corona i Danmark, hvor viden og ikke-viden har floreret samtidigt. Artiklen stiller netop skarpt på, hvordan samfund og organisationer håndterer kombinationen af viden og ikke-viden, og hvordan samtidigheden af viden og ikke-viden er en vigtig dimension ved aktuelle samfundsmæssige udfordringer som eksempelvis pandemier som corona. Artiklen behandler uvidenhed ikke som en restkategori eller et vilkår, men som noget, aktører skaber og vedligeholder og tager karakter af at være en ressource, der aktiveres, ligesom viden kan bringes i spil. Forfatterne fremhæver, at uvidenhed er en tydelig strategisk dimension, hvor viden gøres usikker, holdes tilbage og skjules for andre.

Husdyr-MRSA er i artiklen en case til at afdække, hvordan viden og ikke-viden bruges af de forskellige involverede aktører. Forfatterne ender med at rejse spørgsmålet: »Når organisationer og samfundsmæssige aktører kan undgå den forpligtelse, der ligger i viden ved at knytte an til (legitim og reel) ikke-viden, hvordan mindsker vi så risikoen for, at ikke-viden fastholdes pga. silotænkning og af hensyn til snævre interesser og i bestræbelsen på at undgå et ubekvent pres for handling?« Det er et spørgsmål af stor samfundsmæssig aktualitet givet minksagen, coronapandemien, klimadagsordenen, tilbage-

trækningen i Afghanistan osv. Et spørgsmål, der fremadrettet fortsat kræver sociologisk nysgerrighed og granskning.

Herudover har vi et essay til jer skrevet af Klaus Rasborg på baggrund af refleksioner over, hvad coronakrisen har gjort ved os både på det individuelle og på det samfundsmæssige plan. Rasborg har skrevet essyet med udgangspunkt i tre coronabøger skrevet af hhv. forfatter og fysiker Paolo Giordano, den bulgarske samfundsforsker Ivan Krastev og den slovenske sociolog og filosof Slavoj Zizek.

Endelig indeholder nummeret også to ph.d.-omtaler af Sofie Henze-Pedersens og Elise Stenholts ph.d.-projekter samt anmeldelser af to bøger. Nummerets kunstneriske islæt er begået af Rune Bosse, der bl.a. er uddannet fra Det Kongelige Danske Kunstakademis Skole for Tidsbaserede Medier i 2016. Bosse er i sin kunst optaget af at undersøge menneskets komplicerede og skiftende forbindelser til naturen for på den måde at skabe et rum for poetisk åbenhed, personlig refleksion og respekt.

Tilbage er kun at ønske alle en rigtig god læselyst.

På redaktionens vegne
Gunvor Christensen